సద్గురు శ్రీ నాన్నగారి అనుగ్రహభాషణములు, 6-11-02, జువ్వలపాలెం

ప్రియమైన ఆత్మబంధువుల్లారా,

ధనం అంటే రూపాయికాగితాలే ధనంకాదు, ఒక మంచిమాటకూడా ధనమే, మంచిమాట అనేకమందికి శాంతిని కలుగజేస్తుంది. మంచిపని కూడా ధనమే, మంచి పని పదిమందికి ఉపయోగపడుతుంది. అందుచేత మనం ఏమి మాట్లాడుతున్నాము, ఎలా మాట్లాడుతున్నాము, ఏపని చేస్తున్నాము అది ఎందుకు చేస్తున్నాము, మనం ఎలా జీవిస్తున్నాము అని చూసుకోవాలి. ధనాన్ని నిగ్రహించుకోవాలి. ధనాన్ని నిగ్రహించుకొంటే మనం అభివృద్ధిలోనికి వస్తాము, నిగ్రహించుకోలేకపోతే మనకు ఉన్న ధనమే మనలను పతనంచేస్తుంది. ధనం వలన మంచి పనులు చేస్తే పుణ్యం వస్తుంది. ఆ పుణ్యం జ్ఞానం సంపాదించటానికి సహకారంచేస్తుంది. ధనం వచ్చిందని మనం వినయం వదిలేస్తే ఆధనం పోవటమే కాదు, మరణానంతర జీవితంలో మనకు చీకటిలోకాలు మిగులుతాయి. జ్ఞానమే నిజమైనధనం రామకృష్ణపరమహంస గారికి బాహ్యంగా చూస్తే ఆయన దగ్గర ధనం ఏమీలేదు కాని ఆత్మజ్ఞానమే ఆయనధనం. ఆత్మజ్ఞానానికి మించిన సుఖంగాని, శాంతిగాని, ఆనందంగాని లేదు. అన్నం తినటంకంటే జీర్ణంచేసుకోవటం కష్టం, పుస్తకం చదవటం కంటే దానిని అర్ధంచేసుకోవటం కష్టం అలాగే డబ్బును సంపాదించటం కంటే దానిని సద్వినియోగం చేయటంకష్టం. నువ్వు ఇతరులకు ఉపయోగించిన ధనం అంతా భవిష్యత్‌లో నీకే వచ్చేస్తుంది అని ఉపనిషత్‌లలో చెప్పారు. నీవు ఏదైనా ఒక ఉపాధికి సహాయం చేస్తున్నావు అనుకో ఆ ఉపాధి కూడా నీదే అనుకొని చెయ్యి అప్పుడు మంచిపని చేసినట్లు అవుతుంది, నీకు గర్వంరాదు. మన దేహాన్ని దేవాలయంక్రింద చేసుకొంటే మన హృదయంలో ఉన్న భగవంతుడు మనకు దర్శనమిస్తాడు, స్వరూపంగామనకు వ్యక్తమవుతాడు.

మీ సాధనను పూజగదికి పరిమితం చేయవద్దు. ప్రతీక్షణం కూడా బహుజాగ్రత్తగా, మెలకువతో జీవించాలి. శారీరకఆరోగ్యం, మానసికఆరోగ్యం మంచిదేకాని అక్కడితో సరిపెట్టుకోవద్దు, వాటిసహాయంతో ఆత్మజ్ఞానం సంపాదించాలి. దేనిని తెలుసుకొన్నాక ఇంక తెలుసుకోవటానికి ఏమీ మిగలదో, దేనిని తెలుసుకొన్నాక నీకు బ్రహ్మానుభవం కలుగుతుందో దానిని తెలుసుకో, దానిని సాధించు అని భగవంతుడు చెపుతున్నాడు.

20-10-2002

మనం ఏవస్తువును తెలుసుకోవాలి అనుకొంటున్నామో దానిపట్ల, ఆగమ్యం పట్ల మనకు ప్రేమ ఉండాలి, దానిని చేరుకోవాలనే కాంక్ష ఉండాలి. అటువైపు ప్రయాణం చేసేటప్పుడు మనకు ఏ తలంపులు అడ్డు వస్తున్నాయి, ఏ ఆలోచనలు అడ్డువస్తున్నాయి. అని పరిశీలన చేసి చూసుకొని వాటిని తీసి ఒక ప్రక్కన పెట్టాలి, అదే సాధన. మనకు ఎటువంటి తలంపులు వస్తే అటువంటి పనులే చేస్తాము. ఎటువంటి పనులు చేస్తూఉంటే అటువంటి తలంపులే మరల వస్తాయి. ఇలా చేస్తూ ఉంటే కర్మ చక్రంలోనుంచి విడుదల పొందలేము అని శాస్త్రం చెపుతోంది. మనకు ఏదైనా చెడుతలంపు వస్తే దానిని పనిలో పెడితే అది పెరిగిపోతుంది, అది బలపడిపోతుంది. ఆ చెడుతలంపును అక్కడే ఆపుచేసావు అనుకో అది నెమ్మదిగా బలహీనమైపోతుంది. తలంపుల విషయంలో, మాటల విషయంలో, అలవాట్ల విషయంలో, తినే ఆహారం విషయంలో బహుజాగ్రత్తగా ఉండాలి, ఆధ్యాత్మికజీవితంలో ఇది అంతా ఒక భాగమే. మాకు జ్ఞాపకశక్తి తక్కువగా ఉంటోంది అని చాలా మంది అడుగుతున్నారు. జ్ఞాపకశక్తి పెరగటానికి ఒక ఉపాయం ఉంది. మనకు పనికిరాని విషయాలు ఎక్కువగా జ్ఞాపకం వస్తూఉంటాయి, ముందు వాటిని మర్చిపోవాలి, అవి జ్ఞాపకం వస్తూ ఉంటే మనం పతన మవుతాము. మనం మర్చిపోవలసిన విషయాలను నూటికి నూరుపాళ్లు మర్చిపోతే ఏ విషయాలయితే మనకు జ్ఞాపకం ఉండాలనుకొంటున్నామో వాటికి మరుపు రాదు, అవి నిరంతరం జ్ఞాపకం ఉంటాయి. మనకు జ్ఞాపకశక్తి పెరుగుతుంది. మనకు ఈ తలంపు ఎక్కువ వస్తోంది, ఇది మనకు ఉపయోగపడదు అనుకొన్నప్పుడు దానిని పూర్తిగా వదిలివేయాలి ఎలా వదిలి వేయాలి అంటే రోడ్డుపక్కన మీరు ఉమ్మివేస్తే దాని గురించి మరల మీకు తలంపు ఎలా రాదో అలాగ మీకు వచ్చే చెడుతలంపులను వదిలివెయ్యాలి. మీరు పరిశీలన చేసుకొంటే మీకు పనికిరాని తలంపులు ఎక్కువగా వస్తూఉంటాయి. వాటిని మర్చిపోతే మీకు పనికి వచ్చేవి అన్నీజ్ఞాపకం వస్తాయి. వివేకం విడిచి పెట్టకూడదు. ఏది ఆత్మ ఏది అనాత్మ, ఏది సత్యం ఏది అసత్యం, మనగమ్యం ఏమిటి అని విచారణ అవసరం. భగవంతుడు అనే వాడు ఒకడు ఉన్నాడు అని పరిపూర్ణమైన విశ్వాసం ఉంటే భగవదనుభవం కలుగుతుంది. మనకు విశ్వాసం ఉంది కాని ఉండవలసినంత లేదు. బాగా డబ్బుఉన్నవారికంటే, కీర్తి ఉన్నవారి కంటే, అధికారం ఉన్నవారికంటే ఎవరు శాంతిగ ఉంటారు అంటే భగవంతుడి సంకల్పం మీద ఎవరికైతే పరిపూర్ణమైన విశ్వాసం ఉందో వారు శాంతిగా ఆనందంగా ఉంటారు మనం ఇతరులను విమర్శించటం కాదు, మనలను మనం విమర్శించుకోవాలి ఇతరులను విమర్శించటం

రమణ భాస్కర

వలన మనం పాడైపోతాము. మనలను మనం విమర్శించుకోవటం వలన వివేకం పెరుగుతుంది, ఆధ్యాత్మికస్థాయి పెరుగుతుంది, హృదయంయొక్క లోతులు పెరుగుతాయి. మన వాక్కు నిర్మలంగా ఉండాలి. ఆలోచన నిర్మలంగా ఉండాలి. పని కూడా నిర్మలంగా ఉండాలి ఈ భూమి మీదకు వచ్చి వెళ్ళిపోయిన జాడకూడా తెలియకుండా, గుర్తింపులు కోరుకోకుండా మన పని మనం చేసుకొని వెళ్ళిపోవాలి. మన హృదయంలో ఏముందో మనకు అక్కరలేదు. మనకు రంగు, పేరు తప్పించి ఏమీ అక్కరలేదు అంతకంటె లోతులలోనికి వెళ్ళలేక పోతున్నాము. తానుకాని దేహంతో, పేరుతో, మనస్సుతో, జనన మరణాలతో ఎవడైతే తాదాప్యం పొందుతున్నాడో వాడిని ప్రతీజన్మలోను కూడా భయం వెంటాడుతుంది. కొంతమందికి ఎప్పడూ నెగిటివ్‌తింకింగ్ తప్ప పాజిటివ తింకింగ్ ఉండదు. నెగిటివ్‌తింకింగ్ ఉన్నవారు ఆరోజుకారోజు, ఆజన్మకు ఆజన్మ పతనమైపోతారు.

మమ్మల్ని ఏ మార్గంలో ప్రయాణం చేయమంటారు అని ఒకరు భగవాన్‌ను అడుగుతున్నారు. మీ పూర్వపుజన్మ సంస్కారమును బట్టి మీకు ఏమార్గం ఇష్టమైతే ఆమార్గంలోనే ప్రయాణంచేసి భగవంతుడిని పొందండి, అనుకరణవద్దు, అనుకరణ పిరికివాడి లక్షణం. భక్తుడు దేనిని శరణాగతి అంటాడో, జ్ఞాని దానిని జ్ఞానం అంటాడు. శరణాగతి జ్ఞానంతోసమానము. పూర్ణశరణాగతి వలన కూడా దేహము నేను అనే తలంపు నశిస్తుంది, శవబుద్ధి నశిస్తుంది, శివబుద్ధి కలుగుతుంది. మూలతలంపు మూలంలోనే భగవంతుడు ఉన్నాడు. మనం మూలతలంపు యొక్క మూలాన్ని దర్శిస్తే మనకు భగవదనుభవం కలుగుతుంది. హృదయంలో ఉన్న సత్యవస్తువు మీద ఎవరికి ప్రేమలేదు, అసలు శ్రవణంలేదు. ప్రతీవాడు దేహంచుట్టూ తిరుగుతాడు, లోకంచుట్టూ తిరుగుతాడు. ఇవి రెండూ వాడు కాకపోయినా స్మశానానికి వెళ్ళే వరకు వీటిచుట్టూ తిరుగుతూ ఉంటాడు. హృదయంలో ఏ వాసుదేవుడు అయితే అంతర్యామిగా ఉన్నాడో వాడి వైపుకు నీ మనస్సు తిరగటంలేదు, నీ మనస్సు అటు జరగటంలేదు ఇంక నీవు ఏమి సాధిస్తావు. దేహమునేను అని దేహం అనటంలేదు. దేహానికి నేను అనే తలంపు ఉంటే ఎవడూ స్మశానానికి వెళ్ళడు. ఈ శవాన్ని కాల్చకుండా రోడ్డు ప్రక్కన పడవేస్తే కుక్కలు, నక్కలు, గెద్దలు నదిలో పడవేస్తే చేపలు తింటాయి. ఇటువంటి దేహాన్ని నేను అని దానినిపట్టుకొని తిరుగుతున్నావు ఇంకనీకు జ్ఞానం ఏమిటి? దారిద్ర్యాన్ని భరించటంకంటే అజ్ఞానాన్ని భరించటం కష్టం అన్నారు భగవాన్. మనకు ఎప్పడైనా సఫరింగ్ వస్తే దేనివలన మనకు ఈ సఫరింగ్ వచ్చింది అని విచారణ చేసుకొంటే ఒక్కసారి మన మనస్సును లోపలకు త్రిప్పకొంటే మనకే తెలుస్తుంది. లోపలఉన్న

వస్తువు నీమాటకు, మనస్సుకు, సంకల్పానికి అందకపోయినా అది నీ అనుభవానికి అందుతుంది.

కొంతమంది జపంచేయరు, ధ్యానంచేయరు, విచారణచేయరు నిరంతరం జరిగి పోయిన గొడవలు తలపెట్టుకొంటూ ఉంటారు. దీనివలన వర్తమానకాలం చెడిపోతుంది. ఉన్నది వర్తమానకాలం ఒక్కటే భూతకాలం, భవిష్యత్‌కాలం ఈ రెండూ ఒకప్పడు వర్తమాన కాలమే. అందుచేత నీవు వర్తమానకాలాన్ని విడిచిపెట్టవద్దు. మూలతలంపు చైతన్యంలో నుండే వచ్చింది. నీవు భక్తిమార్గంలో వెళ్ళినా, కర్మమార్గంలో వెళ్ళినా, విచారణామార్గంలో వెళ్ళినా మూలతలంపు మూలంలోనికి వెళ్ళాలి. సత్కర్మ విడిచిపెట్టవద్దు, చేసేది ఆసక్తి రహితంగాచెయ్యి. మనం ఏమిచేస్తున్నాము అంటే దేనినైతే పోగొట్టుకోవాలో నిరంతరం దానినే పొగుడుకోవటం, దేనినైతే పొందాలో దానిని పూర్తిగా విడిచిపెట్టేయటం జీవితం పొడుగునా ఈ రెండు పనులే చేస్తున్నాము. ఇతరులను పరిశీలించటంకాదు, మిమ్మల్ని మీరు పరిశీలించుకొంటే మీకు చాలా ఉద్రేకాలు తగ్గుతాయి ఎవరైనా అభివృద్ధిలోనికి వస్తూఉంటే మనం అసూయపడితే వారి అభివృద్ధి ఆగిపోదు, మనం పాడైపోతాము ఎందుచేతనంటే వాడి దేహప్రారబ్దాన్ని బట్టి ఈశ్వరుడు నియమిస్తూ ఉంటాడు, మన అసూయ వాడి అభివృద్దిని ఎక్కడ ఆపుచేస్తుంది. నీ హృదయంలో ఉన్న భగవంతుడు వాడి హృదయంలో కూడా ఉన్నాడు వాడిని చూసి అసూయ పడుతున్నావు అంటే ఈశ్వరుడిని చూసి అసూయ పడుతున్నట్లే. ఇవి అన్నీ నీకు బేదబుద్ధి వలన వస్తున్నాయి. మేము గంటల తరబడి ధ్యానం చేస్తున్నాము, సాధన చేస్తున్నాము అని చాలామంది చెపుతూ ఉంటారు. నీవు చేసేసాధన నిజమైతే హృదయంలోనికి ఎందుకు వెళ్ళలేకపోతున్నావు. మనం మాట్లాడే మాటలు యాంత్రికం, చేసే ధ్యానాలు యాంత్రికం, కొట్టే గంటలు యాంత్రికం మనం టాక్టును ఉపయోగించి సమాజాన్ని మోసం చెయ్యగలము కాని భగవంతుడిని మోసంచెయ్యలేము. నీ మనస్సును మూలం వైపు త్రిప్పటంలేదు లోకం వైపుకు త్రిప్పతున్నావు. అసలు చాలామందికి లోచూపులేదు. జ్ఞానం మాటవదిలి వేయండి ఒక మంచి మాటను ఆస్వాదించేవారు చాలా తక్కువమంది ఉన్నారు. ఆమాటను ఎంజాయ్ చేస్తేకదా అది నీకు అనుభవంలోనికి వచ్చేది. మనకు మోక్షం ఇచ్చేది లోకంకాదు, సర్వేశ్వరుడు. ఆచార్యులు వారు ఏమి చెప్పారు అంటే మసక చీకటిలో తాడు నీకు పాము క్రింద కనిపిస్తుంది. తాడును పాము అనుకోవటం వలన భయం కలుగుతుంది, మొత్తం అన్ని వికారాలు నీకు వచ్చేస్తాయి. అలాగే నీవు అజ్ఞానంలో ఉన్నప్పడు బ్రహ్మమే నీకు లోకంగా కనిపిస్తుంది. తాడు యందు

పామును ఎలా ఆరోపిస్తున్నావో అలాగే బ్రహ్మంనందు లోకాన్ని ఆరోపించుకొంటున్నావు. అక్కడ వెలుగు వస్తే ఏమీలేదు. ఇది పాము కాదు ఇది తాడే అని వెలుగువలన నీకు ఎలాతెలుస్తుందో అలాగే జ్ఞానం కలిగినప్పడు ఈ లోకం ఏమీ లేదు అంతా బ్రహ్మంగానే నీకు కనబడుతుంది. ఇంతకాలం కనబడిన లోకం ఎక్కడకు వెళ్ళింది? వెలుగు వచ్చాక తాడు యందు పాము కల్పించబడింది అని నీకు ఎలా అర్ధమవుతుందో అలాగే బ్రహ్మానుభవం కలిగాక బ్రహ్మంనందు లోకం కల్పించబడింది అని నీకు తెలుస్తుంది. ఉన్నది ఒక్కటే, ఉన్నది ఈశ్వరుడే ఎవరైనా మిమ్మల్ని స్తోత్రం చేసినా ఈశ్వరుడే, ఎవరైనా విమర్శించినా ఈశ్వరుడే ఎందుచేతనంటే వాడుతప్పించి ఇంకొకడు లేడు. వాడిచేతిలో మనందరం బొమ్మలం. ఈశ్వరుడి మీద పరిపూర్ణమైన విశ్వాసం ఉన్నవారికి రోజులు సుఖంగా వెళ్ళిపోతాయి. సూరమ్మగారు మిమ్మల్ని తిడుతున్నారు అని వారితో అంటే అక్కడ తిట్టటానికి ఎవరు ఉన్నారు, ఉన్నది ఈశ్వరుడే కదా అంటారు. సూరమ్మగారు తిట్టటంలేదు, ఆవిడ నోరును ఈశ్వరుడు ఉపయోగించుకున్నాడు, ఎందుకు ఉపయోగించుకొన్నాడు అంటే నీ చైతన్యస్థాయిని పెంచటంకోసం ఉపయోగించుకొన్నాడు.

దేహాభిమానాన్ని పెంచే తలంపును ధ్వసంచేయటానికి ప్రయత్నం చెయ్యి, అదే సాధన, నీ మాట దేహబుద్ధిని పెంచకూడదు, నీచేత దేహబుద్ధిని పెంచకూడదు, మనం ఏదైనా మంచి పని చేస్తే ప్రక్కవారికి తెలియాలి అనుకోకూడదు నీ ప్రక్కవారు నీకు మోక్షాన్ని ఇవ్వరు, నీ హృదయంలో ఉన్న ఈశ్వరుడే నీకు మోక్షాన్ని ఇస్తాడు. నీదేహప్రారబ్ధాన్ని బట్టి నీవు అనుకొన్న పనులు అన్నీ అయిపోతున్నాయి అనుకో అలా అని వినయాన్ని పోగొట్టుకోవద్దు. వినయం, వివేకం ఇవి రెండూ నీజీవితం పొడుగునా కాపాడుకో. నీకు నేత్రాలు ఎంత ముఖ్యమో నీ జీవితాన్ని గైడ్‌చేయటానికి ఈ రెండూ కూడా అంతే ముఖ్యం, నీవు సాధన ఎంత చేయగలిగితే అంత చెయ్యి, నిరుత్సాహ పడవద్దు. సత్సంగాలవలన, సత్పురుషుల సహవాసం వలన, భగవంతుడితో మానసిక అనుబంధంవలన ఇప్పడు దేహమునేను అని ఎలా అనుకొంటున్నావో, అలాగ లోపలఉన్న చైతన్యమే నేను అనే భావన పెరుగుతోంది అనుకో, ఇప్పడు నేను భక్తుల దగ్గర కూర్చొన్నాను భక్తుల సమక్షంలో నేను ఉన్నాను అని వారి యొక్క ప్రెజన్స్ ఎలా ఫీలవుతున్నానో అలాగ భగవంతుడియొక్క ప్రెజెన్స్ అంత సజీవంగా ఫీలవుతూ ఉంటే ఈ జన్మలోనే నాకు ఆత్మజ్ఞానం కలుగుతుంది. తోటి మానవుడికి ఎంతో కొంత ఉపయోగపడాలి అనే బుద్ధిరావటం అన్నింటికంటే కష్టం. ఈశ్వరుని దయనీకు లేకపోతే ఇతరులకు సహాయసహకారములు చేయాలనే బుద్ధికూడా నీకు కలుగదు. మీ భక్తి వ్యాపారధోరణిలో ఉండకూడదు. మీరు చేసేపని నిరహంకారముగా, నిరాడంబరంగా, నిర్మలంగా, నిశ్చలంగా మీ ప్రక్కవాడికి కూడా తెలియకుండా ప్రశాంతంగా చేసుకుంటూ వెళ్ళండి వచ్చేది ఏదో వస్తుంది, రానిది ఏదో రాదు. మీ ప్రారబ్ధంలో ఉన్నది పోదు లేనిది రాదు ఇది ఈశ్వరుని నియమం. అహంకార ప్రేరితంగా ఒక్క మాట వచ్చిందా దేహబుద్ధి పెరిగిపోతుంది. ఎవరికి ఉపయోగపడకుండా నీ శరీరం చనిపోయింది అనుకో చెట్లకు, నీకు తేడా ఏముంది అన్నాడు వివేకానంద.

భగవాన్ దగ్గరకు చిన్ననాటిస్నేహితులు వచ్చి మనం కలిసి చిన్నప్పడు ఆటలు ఆడుకొనేవాళ్ళము, బడికి వెళ్ళేవాళ్ళము అని చిన్ననాటి మాటలు చెప్పేవారు. అప్పడు భగవాన్ అనే వారు మీరు ఎరుగున్న వెంకట్రామన్ ఇప్పడు ఇక్కడలేడు, ఇక్కడ ఉన్నవాడు ఎవడో మీకు తెలియదు, నేను చెప్పినా మీకు అర్ధంకాదు అనేవారు. ఇక్కడ ఉన్నవాడు ఆత్మవారితో ఆడుకొన్న వాడు జీవుడు. జీవుడు ఉన్నచోట దేవుడు లేడు, దేవుడు ఉన్నచోట జీవుడు లేడు. జ్ఞానం ఉన్నచోట అజ్ఞానం లేదు, అజ్ఞానం ఉన్నచోట జ్ఞానం లేదు, మీరు ఎరుగున్న వెంకట్రామన్ ఇప్పడు లేడు, ఏనాడో చనిపోయాడు అంటే ఆ జీవలక్షణాలు ఉన్నవాడు ఎప్పడో పోయాడు అనిఅర్ధం. ఒక జ్ఞాని మాత్రమే ఇంకో జ్ఞానిని అర్ధం చేసుకోవాలిగాని, ఒక అజ్ఞాని జ్ఞానిని అర్ధం చేసుకోలేడు ఒక వేళ అర్ధం చేసుకోవటానికి ప్రయత్నం చేసినా అర్ధమవ్వదు సరికదా వీడి అజ్ఞానాన్ని తీసుకొనివెళ్ళి జ్ఞాని యందు ఆరోపిస్తాడు. ఆత్మ పుస్తకాలలో లేదు, నీహృదయంలో ఉంది, కాబట్టి నీ హృదయంలో వెతికితే దొరుకుతుంది, పుస్తకాలలో వెతికితే దొరకదు అన్నారు భగవాన్. పుస్తకాలు మైలురాయి వంటివి భీమవరం ఇన్నిమైళ్ళుఅని మైలురాయి చెపుతుంది నీవు మైలురాయిని చూచినంత మాత్రాన భీమవరం వెళ్లలేవు అలాగే భగవంతుని గురించి చదివినంత మాత్రంచేత నీవు భగవంతుడిని పొందలేవు, నీవు సొంతంగా ప్రయాణం చేయాలి. నీవు ఏమి చేయాలి అంటే నీకంటే శక్తిమంతుడు, ఈసృష్టిని నియమించేవాడు సర్వజ్ఞుడు, అంతర్యామి అయిన ప్రభువు ఒకడు ఉన్నాడు అని పూర్తిగా విశ్వసించి వాడికి నీ మనస్సును వశంచేయాలి. అంతవరకే నీవు చేసే పని, మిగతాపని అంతా ఆయనే చూసుకొంటాడు కొంత వరకే నీవు ప్రయత్నం చేసేది తరువాత ప్రయత్నం చేయటానికి అంటూ ఎవడు మిగలడు, ఎప్పడైతే ఆత్మ జ్ఞానం కలిగిందో ఈశ్వరుడు మీ శరీరాన్ని పనిముట్టుగా ఉపయోగించుకొంటాడు అప్పడు మీ దేహం దేవాలయం అవుతుంది. మీరు పెద్ద పెద్ద దేవాలయాలు కట్టకపోయినా సాధన చేసి మీ దేహాన్ని దేవాలయం క్రింద చేసుకోవచ్చు మీరు దు:ఖం లేని స్థితికి ఎదిగివెళ్ళాలంటే మీకు

స్వంత సంకల్పం అంటూ ఏమీ ఉండకూడదు. ఈశ్వరుడిని సంకల్పమే మీ సంకల్పం, ఈశ్వరుడి ఇష్టమే మీ ఇష్టం చేసుకోవాలి. మీకు అర్థం అయినా, అర్థం కాకపోయినా ఫలానా సంవత్సరంలో, ఫలానా రోజున, ఫలానా గంటలో మీరు ఇక్కడ కూర్చొన్నారు అంటే మీ తల్లి కడుపులో నుండి మీ దేహం బయటకు వచ్చినప్పడే అదినిర్ణయింపబడింది, ఈవేళ మీరు కొత్తగా ప్లాను వేసుకొని రాలేదు, అది ఈశ్వరసంకల్పం. నేను అరుణాచలం వచ్చి కొత్తగా పొందినది ఏదీ లేదు, నా దేహప్రారబ్ధంలో ఇక్కడ ఉండవలసి ఉంది అంతే అన్నారు భగవాన్. దేహాన్ని ప్రారబ్దానికి విడిచి పెట్టండి, ప్రారబ్దం ప్రకారం దేహం నడుస్తుంది. మీరు ఆదేహంతోటి, ప్రారబ్దంతోటి తాదాప్యం పొందకండి, అటుచూడకండి, నాకు తెలియనిది ఏమీలేదు, నేను గొప్పవాడిని, నేనే తెలివైన వాడిని అనుకొంటే ఇంక నీవు ఈశ్వరుడికి శరణాగతి ఏమిపొందుతావు. నీకు భక్తుడుగా ఉండే అర్హత నాకు లేకపోతే, నీ భక్తుడికి భక్తుడిగా చెయ్యి అరుణాచలా అని భగవాన్ అక్షరమణమాలలో అంటారు. భగవంతుడి స్వరూపాన్ని ఎవడైతే పొందాడో వాడిచూపు చాలు మనకు జ్ఞానం కలగటానికి. మనం శివ, శివ అని నామం చేస్తున్నాము అనుకోండి శివుడు ఎంతటి వాడో, ఎంత శక్తి గలవాడో, ఎంత సర్వజ్ఞుడో ఆయన గొప్పతనం మనకు తెలియాలి అప్పడు మన మనస్సు అక్కడ నిలబడుతుంది. మన చుట్టాలందరికంటే భగవంతుడే మనకు పెద్ద చుట్టం ఆపెద్దచుట్టాన్ని మనం మర్చిపోయాము. ఎవడిని జ్ఞాపకం పెట్టుకోవాలో వాడిని మర్చిపోయాము ఈశరీరాలు అన్నీ నీడలు మనం భగవంతుడితో మానసిక అనుబంధం పెట్టుకోవాలి మన శరీరం ఎక్కడ ఉన్నా ఈశ్వరునితో మానసిక అనుబంధం పెట్టుకోండి మీరు ఏదో రకమైన సాధన చేయండి, అసలు మనస్సును లోపలకు పంపండి మనస్సును లోపలకు ఎలాపంపాలో ఆటెక్నిక్ మీకు తెలియాలి.

కర్మసిద్ధాతం గురించి పురాణాలలో ఒక కథఉంది. ఒక మనిషిని పాముకరిచింది అతను చనిపోయాడు ఒకడు ఆపామును పట్టుకొని ఆశవం దగ్గరకు తీసుకొని వచ్చాడు. పామును ఇక్కడ చంపుదామని తీసుకొని వచ్చాను అని చెప్పి పామును చంపడానికి సిద్దమయ్యాడు. అప్పడు ఆపాము అంది నన్ను ఎందుకు చంపుతున్నావు. నన్ను ఎవడో లోపల ప్రేరేపించాడు, నేనుకరిచాను. నాకు వాడికి విరోధం ఏమీలేదు. నాకు కరవటమేపనా? చెట్లుమీద పాకుతున్నాను చెట్లను కరుస్తున్నానా? నాకు అనేకమంది కనిపిస్తున్నారు, వారిని కరుస్తున్నానా? ఆటైముకు కరవాలనిపించింది, కరిచాను, వాడుచనిపోయాడు. లోపల ఎవడో, యమధర్మరాజో ఆజ్ఞాపించాడు కరిచానుఅంది. అప్పడు యమధర్మరాజును అడిగారు ఇంతమంది ఉన్నారుకదా వాడినే కరవమని ఎందుకు ప్రేరేపించావు అనిఅడిగారు. ఇందులో నాతప్ప ఏమీలేదు, ఇది కాలంయొక్క నిర్ణయం అనిచెప్పాడు అయితే కాలుడిని అడుగుదామని, ఎందుకు ఇలాచేసావు అని కాలుడిని అడిగారు. కాలుడు ఏమిచెప్పాడుఅంటే వీడిమీద నాకు అయిష్టం ఏమీలేదు, వీడుపూర్వజన్మలో చేసిన కర్మనుబట్టి ఫలానారోజున ఈపాముచేత కరవబడి చనిపోయే ప్రారబ్దంఉంది కాబట్టి చనిపోయాడు దానికి నేను ఏమిచేస్తాను అన్నాడు కాలుడు. వాడు పూర్వజన్మలో చేసిన దోషంవలన ఫలానా రోజున ఆపాముచేత చంపబడాలి అని నిర్ణయంవచ్చింది. అదికర్మసిద్ధాంతం. ఇప్పడు ఆటైముఅయ్యింది. మంచికర్మఅయినా, చెడుకర్మఅయినా ఫలితం రావటానికి కొంత టైముపడుతుంది. కాలప్రవాహంలో ఫలానారోజున పాముచేతకరవబడి చనిపోవాలి అని కర్మసిద్ధాంతం ప్రకారంనిర్ణయం అయిపోయిఉంది. అంతేగాని వాడిమీదనాకు ఏవిరోధంలేదు. అంటేవాడికర్మవాడిని చంపేసింది అంటేవాడు పూర్వజన్మలో చేసిన కర్మ ఈపరిస్థితిని తీసుకొనివచ్చింది. మాదోషం ఏమీలేదుఅంటూ కాలుడుతప్పకొన్నాడు, యముడు తప్పకొన్నాడు, పాము తప్పకొంది చివరకు ఎక్కడకు వచ్చిందిఅంటే వాడితప్పలకు వాడేకారణం అనిచెప్పారు. అందువలన మన విధికి మనమే కారణం. ఏదో పాముకారణం, అత్తగారు కారణం అనిఅనుకోవద్దు ఈమధ్య ఒక అత్తగారు అంది మాకోడలు తప్పఏమీలేదు. నాప్రారబ్దం ఆకోడలును మాఇంటికి తీసుకొచ్చింది. దేశంలో అనేకమంది స్త్రీలు ఉన్నారు, ఆవిడే మాకోడలుగా రావటం ఏమిటి? నాప్రారబ్దంప్రకారం ఆ అమ్మాయి మాకోడలుగా రావలసిఉంది, వచ్చింది. ఆ అమ్మాయి మంచిదా, చెడ్డదా అనేది అనవసరం ఆ అమ్మాయి మాకోడలుగా వచ్చిందికదా, ఆఅమ్మాయి నచ్చేటట్లుగా చేసుకోవాలి అదేసాధన అనిచెప్పింది.

సద్గురు శ్రీ నాన్నగారి అనుగ్రహభాషణములు, 25-11-02, ఆచంట

ప్రియమైన ఆత్మబంధువుల్లారా,

ఉపాసన లేకుండా మోక్షంరాదు, జ్ఞానంరాదు. ఉపాసన అంటే మనం ఏదోఒక ఇష్టదేవతను తీసుకొని నిరంతరం మన మనస్సును వారి మీద కేంద్రీకృతం చేయటం వలన మన మనస్సు కరిగిపోయి అందులోలయమైపోతుంది. మీరందరూ సాధన పేరు మీద కష్టపడిపోవటంనాకిష్టంలేదు. మీరు ఫలితాలు ఆశించవద్దు, పరమేశ్వరుని మీద ప్రీతి పెంచుకోండి! ఆయన ఏదైనా ఇస్తేపుచ్చుకోండి, ఇవ్వకపోతే ఊరుకోండి కాని